

fra Hansted til S. Vorupør	c.	3 $\frac{1}{2}$ Mil.
— D. Agger til Ringløbing Amts Grænse lidt syd for		
Thyborøn Kanal	-	2 $\frac{1}{4}$ —
— bemeldte Grænse til Flyvholm	-	1 —
— Keldbjerg til Thorsminde (nord)	-	1 $\frac{3}{4}$ —
— Thorsminde (syd) til Bjerrehuse (Sjand)	-	$\frac{1}{2}$ —

Det er overladt vedkommende Opsynsmand efter Redningsbestyrerens nærmere Instruks at bestemme, om Vagtjeneste efter Vejrforholdene er nødvendig, og at tage Bestemmelse om Vagtens Længde m. v.

Ved Siden af det af Redningsvæsenet foranstaltede Vagthold paahviler det ifølge Strandingssloven af 10. April 1895 Strandfogderne paa de Tider, hvor Strandinger ere at befrygte, at færdes paa Stranden saa ofte og i det Omfang, som i deres Instruks nærmere bestemmes. Strandfogderne ere pligtige at sørge for, at nærmeste Redningsstation, for saa vidt denne er beliggende indenfor en rimelig Afstand, paa den hurtigst mulige Maade faaar Underretning om indtrufne Strandinger, men i øvrigt finder ingen Samvirken Sted mellem Strandfogderne og Redningsvæsenet.

Erfaringen har viist, at de saaledes truffne Foranstaltninger ikke have været tilstrækkelige til at afhjælpe Trangen til Vagthold ved Kysterne, hvilket ogsaa fra forskellige Sider er blevet fremdraget. Da det derhos maatte erkendes i sig selv at være mindre naturligt og i forskellige Tilfælde havde viist sig at medføre Ulemper, at Redningsvæsenets og Strandfogdernes Vagthold foregik uafhængig af hinanden, blev der i Begyndelsen af 1898 mellem Justitsministeriet og Landbrugsministeriet indledet Forhandlinger om Tilvejebringelsen af en hensigtsmæssigere Ordning i den omhandlede Henseende. Af Hensyn til de med Sagen forbundne Vanfeligheder fandtes det ønskeligt at indhente Udtalelser fra Myndigheder, der være kendte med de paagældende Forhold, og det overdroges derfor til Amtmændene over Thisted og Ringløbing Amter samt Politimesteren i Vennebjerg Herred og Bestyreren for det nørrejdste Redningsvæsen i Forening at gøre Sagen til Genstand for Dbervejelse og eventuelt at fremsætte Forslag til en forandret Ordning. Fra de paagældende er der her- efter fremkommen en Indstilling, der i Hovedtrækkene gaar ud paa følgende:

Redningsvæsenets Virksomhedsomraade med Hensyn til Vagthold, der som foran anført for Tiden er begrænset til forholdsvis kortere Kyststrækninger, foreslaas udvidet til hele Strækningen fra Stagen til Skallingende og paa Fanø. Efter den Erfaring, man hidtil har indhøstet, har det viist sig ret heldigt, at Vagtholdstjenesten alt nu delvis er overført til Redningsvæsenet; men helt at lade dette udføre denne Tjeneste vil af Hensyn til de dermed forbundne betydelige Omkostninger ikke kunne tilraades og kan heller ikke anses for nødvendigt. Paa den anden Side maa det erkendes, at Strandfogdernes Lønninger og Indtægter ved Hjerping ere saa lave, at der ikke ved Siden af deres øvrige Virksomhed med Føje vil kunne pålægges dem en saa omfattende Vagtholdstjeneste, som efter Omstændighederne maatte anses for nødvendig og ønskelig, og der formenes derfor at burde finde en Deling af den omtvandede Tjeneste Sted, saaledes at Redningsvæsenet saa vidt muligt med 1 Mand for hver $\frac{1}{2}$ Mil, overtager Vagtholdet om Natten i Maanederne September til April, begge Maanedere iberegne — den Tid paa Aaret, hvor de fleste Strandinger indtræffe — medens Strandfogderne overtage Bevogtningen om Dagen Aaret rundt og i paakommende Tilfælde Nattevagt i Maanederne Maj—August.

For Dagvagtens Vedkommende anses det ikke for nødvendigt at opstille bestemte Fordringer om, hvorledes Bevogtningen skal foregaa, idet det anses for tilstrækkeligt at pålægge Strandfogderne Ansvar og eventuelt at stride ind imod Forsømmelser, hvorimod det med Hensyn til Nattevagten anbefales at give nærmere Instruks for, i hvilke Tilfælde der skal drages Omjorg for, at Vagtmandskabet færdes ved Stranden. For at der i Strandingsstilfælde hurtigt kan tilgaa Redningsstationerne Melding fra Vagtmandskabet foreslaas dernæst Oprettelsen af Alarmeringsstationer i Klitterne ved Telefonforbindelse med vedkommende Redningsstationer. Af disse Alarmeringsstationer, der skulde bestaa af et Stur med Telefonapparat og andet nødvendigt Tilbehør, maatte der rettest opføres et saa stort Antal, at der fra intet Punkt paa Stranden blev over 1 Mil til det Sted, hvor Melding om Strandinger kan afgives.

Angaaende det saaledes stillede Forslag er der indhentet Betænkninger fra Amtmændene over Ribe og Hjørring Amter samt med Hensyn til Spørgsmaalet om eventuelt at hidføre en lignende Ordning paa Anholt fra Amtmanden over Randers Amt. Medens Forslaget er tiltraadt af de sidstnævnte to Amtmænd, hvorhos det for Hjørring Amts Ved-